

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.H.**, bývajúceho v Ž., proti žalovanému **Š.P.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému JUDr. Z.H., advokátkou v Ž., za účasti vedľajšieho účastníka A.-S.P., a.s., so sídlom v B., **o zaplatenie 5 066,- Sk s príslušenstvom**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 51/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. decembra 2007, sp. zn. 7 Co 190/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom zo 4. júna 2007, č.k. 27 C 51/2003-219 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 845,- Sk spolu s 13 % úrokom z omeškania odo dňa 14. apríla 2003 do zaplatenia, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 5 336,50 Sk na účet splnomocneného zástupcu žalovaného Mgr. R.G., AK Ž. a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 340,- Sk, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu a vedľajšieho účastníka rozsudkom z 19. decembra 2007, sp. zn. 7 Co 190/2007 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 5 066,- Sk, spolu s 13 % úrokom z omeškania odo dňa 14. apríla 2003 v lehote troch dní. Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na trovách konania sumu 11 866,- Sk, v lehote troch dní.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzal v konaní pred súdmi.

Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a navrhol dovolanie žalovaného ako neprípustné zamietnuť.

Vedľajší účastník sa v plnom rozsahu stotožnil s obsahom podaného dovolania a navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Krajský súd v Žiline rozhodol o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka napadnutým rozsudkom dňa 19. decembra 2007, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z., ktorým bolo ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. zavedené do nášho právneho poriadku. Suma 5 066,- Sk, na zaplataenie ktorej bol žalovaný odvolacím súdom zaviazaný, neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde. Dňa 14. apríla 2003, kedy bola podaná žaloba na Okresný súd Žilina, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 514/2002 Z.z. 5 570,- Sk a jej trojnásobok tvoril sumu 16 710,- Sk.

Prípustnosť dovolania žalovaného preto uvedené ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. vylučuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že poukaz na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. by bol dôvodný len v prípade, ak by bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení prevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. prípustný a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková